

Skristutus

Yhdelle Jumalille Sielulle
Psyhyttöksi alinomaan Rucoyris.

Ensimmäinen Wirsi.

W. c. D! Jesu Christi sä antuden se:

Smanuel taimas mun Jesuren, Pohjut mie
nua Ansios woimal, Eist Moseren Laki
mun runnelut on, Ja kyyneleit taatänyt
silman, Ah! armohda Jesu myös mailman pääl,
Cuin mirua rundele auuden tiel, Ja jano: ja
Jesús sun hyläis.

2. Jtkeril silmil mailmaan rulin, Waan eosp
can sit waktossuin ajas, Nän mailman cansa
synnis suoxin, Ennen cuin turdori heräis, wassi
udest: mun täyts lapses sulla, Jos tehdon mun
Jesuren lapsi olla, Ja seurata Carikat nan.

3. Paina o Jesu! mull karsimys ä, Ertän tä
män elämän ehron, Wittoi: in caikti mun o kol
lisen, Niinewin yx wakerä Cangar, Ert' eon on
tääl' taistelut wainamäes, Eist weis: ta kalli
Carikan häis, Jesuxel mun eloni H. Kral.

4. Uruden järjesty s armon ajas, On lurs
eas elämäkerta, Ahdi eertuin sieluin lepostia On
Jesuren Weren wirta, Jos mailma wila, kyll
Jesús autta, Mä rucoilen Jsa ain y ojan
cautta, Hän on ain ainoa apun.

5. Salemin Campung joc' ylhäl ombi, Mun
sielun riemulla täyträ, Ja Jesuren Wetti myös
Go'gathasa, Mun sielun melasta pääsiä, Wane
hurscauden Aringo Jesu Christ, Mä seison nyt
murhen kyyneleis, Mut' Ansios urwaan aino.

Just. Gaußfeld

6. Belialin ojat mun Jesuxen On ymbärins
kiedonut täällä, Hän pilcattin mailmald nijneuin
mekin, Eihans päiwinä maan päällä. Waan
cosea mun Jesuxen duomitot tule, Silloin mond
sielu kyll wopise, Jote' raadel on Jesuxen lambait.

7. O! ihanat wuodet ja armo-päiwät, Cose JE-
suxen pijnaa täältutkin, O! ihanat wiicot ja autuat
heeket, Cose Carigan ristiä muistin, Ne heeket
mun eteeni awais tairwan, Ne lierokit sielun wal-
lian wairwan, Jost Emanuel sua kytän.

8. Jesuxen werisen Gaanan alla, Mä igen
nyt cobdastaus annan, Ja hänen laupian castoons
eteen, Mun puutoren aicanans kannan, O! JE-
su suloinen Ylkämiehen, Lohdut mun surainen
sydämmen, Näil viimeisil mailman hekil.

9. Eija ett' Jesus on luvan tulla, * Duo-
mikeman coco maan piiri, Hän andapi cullengin
töidens jälken, Ja lapsens riemulla täyttä, Ah!
Jesu suloinen Armon Isä, Minulle heicolle
woimaa lisä, Ett' Tahtos telisin aina.

10. Te woiman Engelit eläwäin maal, † Ja
palkwelewaiset Henger, § Te suloiset ihmisten Wat-
nat, Jote Carikal kistosta laulat, Oleat mun
Leigajan synnin maasa, Ett' iät' sit' yhdes tai-
wasa, Ain Händä kijtää saisin.

11. Hesekiel** Propheeta on kirjoittanut, Cuing-
tairwan talosa ombi, Juur kirkas paise ja riemun me-
no, Nijl autuil ostetuil maasta: Tämän näkij mut-
nen mros Stephan waina, Cose Judan Cansa
händ kiwil surma, Nijn tairwas leimahti awoi.

12. Elysus yr Kircon Opettaja, Hän tairwan
llosta puhu, Ja cuinga ne wakitut sielut siellä,

Ei

*Matth. 12: 41. † Ebr. 1: 14. § Ps. 91: 11. **Hes. 4:
1: 27. †† Ap. 1. 7: 56.

Ei Jumalan kirkkeen suutu. Nyt Christityt rakae
mä muistutan teit, Ett' rucoilett' Jesust, cuin
muistan on meit, Eose edestäm ristisä rippui.

13. Amos, HErran Propheta sano: Ett'
Davidin huone ja maja, S Taas ylösraketon nynn
ruin enneng; Ne meidän selumme ovat, Jore A-
damis langen on caicki täällä, Näin Hesus
rakenst ristin päällä, Ja lepotti Jhäns wihan.

14. Elias ollesans täsd elos On wacoiell'
sydämell rucoill: Ah! eagoat Taiwan west-lähe
reit, Hän ilmast juoremast essi, * Wil tulissill
Waanuill läri täällä, Eose temmatzin Taiwan
seen eläwäldä; Näin Rucous hedel män condä.

15. Nainin SS Lestten kynnelden-wiesi On Jesu
rell kelwannut aiwan. Rucouxen caurta me coico
ki woltam, Mit' itänäns nimittä taitan: Ru-
cous tuo meil uudet Taimat, Rucous lierolltä
caicki waimat! Ehs rucoilecam abkerast aino.

16. Näin nöyrä rucous HErran edes On woima
ja hedelmit' tähnäns, Moses hän muinen nijn cau-
wan rucoill, Ett' wäsyi ja langeis maahan, Hän ru-
coil nijn caurwan et' langeis maahan: Nijn pitä Je-
sust rucoildaman, Sire' wasta on rucous tuuter.

17. Ei se ol' nijn kewä autuar tulla, Cuin
muutamet puh urwat sittä, Wanhukses roopisee
armon liitos, Ett' usasti horjaha tahto. Jos
jocu tääll pahasa erä-maasa On yhdengin hetken
paiss Jesusta, Näin Ergelit likerwät Taiwanas.

18. Nicodemus † JESU keld kyhyi m. inen,
Mikä autuus ja elämä seiso? Käädny ja palat'
hänen JESUS läski, Ja lapsesi jällens tulla.
Ei tahdo nyt eucan lapsi olla, Waan caikill
on mieli autuar tulla, Ah ei! ilman parannusta.

19. La.

19. Taborin vuorell on hyvä olla, sillä JESUS on
irkkana siellä, Waan mengön en'it jocainen yrreit-
haan, to siten Golgatan vuorel, Mä ymmärrän su-
run ja murken päivät, Toiden läpiä Jumalan
lapsek kät wät, Siäll' Jän Cunnian Taimaan.

20. Dr Eremiti on myös nähnyt, Cuing' yh-
ten hetken' ja erinän, Colmkyömmend' tuhat ihmisten
sielu On HERAN tuomioll tullut, Toit' eak
sielu waan autuut tuli, Muut caick cadotuxen
duomion euult, Ja syhätin euoleman euoppaan.

21. Taimallinen Jsa mun cunnian HERA, Mä
duomiol kät mun canhan, sill' sinuo palwelen tästä-
hin, Eä olet mull auuden ansain'. Mä iken hui-
kijst nyt Jeremian canha: Ah! JESU, Ah! JESU
nyt armois ota; Jo peumoista rakti raukeen.

22. Näredoin on Sun laupiudes, O! JESU
Cunnian HERA; Eä Woiiton Rubinas Is-
raelis, Eik syndiset enä Sull kelpa. Näin Chri-
stityt raktat on JESUS huutan: Tulcat nyt sisälle
Waldacundaan, Joc' walmistett on catuwoil sieluil.

23. Sentähden mahdamme rohkiast siis Armo-
stuimes tygö kändä, Eä Elämän Die JESU
Chriist, Cuiin syndim caick maxoit täällä, Ah!
aur m ehdi, rucoilem wiissist, Mä luowu meit
suurist syndisist, Waan saata Caanan Maalle.

24. Ewangeliumin ssaarnan caurta Me peridä tai-
damme Taimaan; Aut JESU ett päässim Lain ala-
da, Joca meit pelhättä aiwaan, Sill nuoruden synnit
meill muistos owat, Waan cuitengin JESUXEN
Weri-Haawat, Meit' niistä pelasta taitaa.

25. Nyt täsamun sielun armon tilas, Mä JESU-
xen Cuolemaan turwaan; Et mual ol apu eik' lohdu-
usta, Eht' en mä wiel' totijest usco; Eä epäusco mi-

minua wairoat, Sill' eatumain' sieluin on Jsa Tal-
waas. Ah! Jesu mun useoni wahwist.

26. Ei ole nyt khynelet silmis end, Ne JEs-
sus on Werellans muuitan, Nyt kancatckiser
riemu-witnar, Tuin luman on omasta suustans:
Ett' udesa Salemin Caupungisa, Han tahtopi
khynelet ilor muutta, Ja caicki ne pojes pyhti.

27. Golgathas JEsus mun wissyetti, Ett'
synnin welasta paasin. Aue' JEsu ett' elaisin
tahtos salken, Mun elon ehtoon asti, Ett' uols-
lon cautt' culkijin cunnia-staan, Mun Tairwailli-
sen Jsan maahan! Sitä noyräst ruosilen Gulda.

28. Niemust ja tulewast Tairwan ilost Mä ratti
riemuita mahdan, Tääl häwäistyst, pilkkaa, mä
kärsin paljo, Waan sielun siell' cunnias hobta;
Mä JEsusta kätän sitt harpu kädes, Eht' halpa kull
olen mailman edes: Näin Jumal omians corja.

29. Basunan äänen me caicki cuulem, Cosc' H Er-
ran Duomioll tullan, Ne walitut oikioll' puolell'
Jsan Sitt' Palmu käsisa seiso, O! ihanat ih-
misten Lapsi wainat, Cuing' caunist te täsä nyt
laulaa taidatt', Juur heljäll uusill' kielill.

30. Mä Halleluja weisat mahdan, Nyt tänä
auctuden päiwän, Sill' JEsus mun ruockij ain
tairwan mannall, ja syndini ander anda, Siis kütös
sull saloinen sielun Ulkä, Joca ett' minua coscan hyl-
kä, Waan wahwistat Elämän Leiwäll. Amen.

Toinen Wirsi.

Waroitus ahleruteen, (wiimeisinä Ihmisen Poian päi-
winä) useon ja rackauden harjoittamisesa.

W. c. Ah! surutoin coscas synnistä lackat, zc.

Ah! noscat sielut ylös synnin suosta; Ei sil-
lä tarwall tairwan tietä suosta. Ah noscat!
noscat! aica on jo tull; Wai etkös tahdo nyt-
lään synnill cuoll. 2. JEs

2. Jesuxen Cuollo ei ol' hõdyllinen Niineav
wan cuin sun mieles luonollinen Sinne tänn aina
sua raatele, Jos ett sä hartast armo egeile.

3. Ah! sielu parca lampus on so sammun, Ellet
sä wirco uuteen hengen haluun, Waan mielelläs
tyll aina egeilet, mist songun wäärän ilon löytänet.

4. Ja sinä rauca olet wiellä perät Juur ondumai-
nen, ellei HErra herät, Ja pelhät sinu oikein wal-
woman, Christusta Belialist eroittaman.

5. Ehkä sull myöskin joca walo olis, Niin et sä
cuiteng coco armo anois, Juur sulast armos HErr-
can Jesuxen, Songtähdens mones sielis pöyönet.

6. Mä rucoilen sinua HErra Jesu, Ah! ar-
mahd' walais, misä oikiat nisut Oile, sun callist sie-
men-pellostas, Ah! cagahd' cuiteng wihelläshyträ.

7. Kynneltis Jesu edesäs nyt seison; Armahd'
sieluan, cuin mones reissus Waelda, ilman yhtän
totuutta. Ah Jesu! Jesu minu wirwota.

8. Cag ettei HErran peleo sulda puutu, Cost es
sä igees wiellä perät suutu, Ett' wanha perind' ma-
raa sydämes*, Se saastuttaa caiet sielun ytimen.

9. Mut joca hartast Jesust aina esi, ja lähte
ulos pensyden päkist, Se ombi HErran jäsen
eläwä, Se hywin elämäns on päättävä.

10. Se wijmein iloon wancatfisehen, niin wledän
cuin yr wiissas Neisytäinen, Song lampu mailmas
on palanut, Ei cosean silmäns uneen painanut.

11. Cago jos waattes owat puhdistetut, Ca-
reigan Weres t aina uudistetut? Se ora tuore wis-
napuusa on, Sentähden pyri ettes lang' cuolloon.

12. Tul' HErra Jesu s wäkeröydes cansa, Tul'
raecas Ollä sinun duomios cansa, Ah cuule! cuule
suuri Jumala, Ah! ole nytkin wiellä Nuttaja.

13. Ah!

* 1 Mos. 8: 21. † Ilm. 1. 7: 14. § Ilm. 1. 22: 20.

13. Ah! walais ymmärttyhen ja myös mielen,
Ah! perca sydämen ja awa kielen, Sun Nimeäs
ain caikis fiittämän, Ah! auta ett jo alan liittämän.

14. Jesuxen tulo kenen walmin löytä? Ah! sielu
älä enä welca tähtä, waan rucoil hartast walistusta
uut', Ilman sun sydämmes ei eosecan muut'.

15. Ah Jesu! Jesu herät mu wastudest, ja an-
na walo armosi suurest uudest, Aut etten enä langeis
sinust pois, Waan ett ain sielun sinust woiman jois.

16. Tul Jesu nyt myös herättämään caikki, Ja
walmomahan heräetä waadi Tähtä Sun salis jou-
coll waliteuill; Woi! etten nytkän wielä taida tulla

17. Sun tygös Jesu, ruckaudes uudes, Ja ha-
lat sinu hengen palawudes; Maahan sentähden caikki
järjen työ, Sun armos tähden coconans nyt työ.

18. Ja walais silmän walol airwan udel, Ah! Jesu
nytkin wielä dändän cuuldel, tul wakewydes cans-
sa, sielut työ: Ett näkijit cuing pimiä ombi työ.

19. Siis Herrea minu wahwan pida aina, Etten
elämän enä synnill' la na. Ah! Jesu wahwiit ha-
maan loppuun ast, Ett pelajietux tulsin cuolemast.

20. Ah! cuinga juuri ilo taitwas liene, Eit' se ha-
luan sinne nytkän wiene, Ah! Jesu auta piinas
tähden nyt, Etten tästedes enä Sieluan myy.

Colmas Wirsi.

W. c. Armon Lijon Engell, 2c.

Nemo mä nyt kirkäden, Että Piinas Werinen;
Wois mun surkian puhdisti; Ei eosecan omast
ansioista.

2. Cosca Hengi sammu pois, Eilloom paha
luond' olis Walmis surman wetämään, Car-
wan matiax tekemään.*

3. Mä maean nyt synnifä, Hengellises cuollofa,
Ah! en Jesu helitä, Jesu! Jesu lämmitä.

4. Jesu rewi nytimen, Kynnä kylmä sydämen,
Saata autuar synneistän, Beres woima anna tänn.

5. Piirit sielun armollas, Hengen haluun woi-
mallas, Cadonnutta lommasta Egiylös korvesta.

6. Wedä ylös syndisit, Langennutta Zionit
Kaken, sanas nestellä, Etten pyhdäis estellä. *

7. Ei ol' oma hurseaus, Coscan synnist pelastus,
Palcka ombi cadotus, Synnin rähdän hirmuisus.

8. Jesu armahd syndistä, Jesu rucail edestän,
Pyhähengi, Jesu Christ, Pelasti synnin Babelist,

9. Jesu cuorman kerwitä, Paha tundon selitä,
Beres woimaa nyt halan, suo ettän täsi wietpalan.

10. Suo Sun Useos käsitän, Hengen wa-
los omistan: Tunnon haawat parataan, Cosc'
Jesus käsitetän.

11. Zion waitiast walitta, Ellei Armo hal-
lige; Surkia ombi tilan myös, Ellen ole ar-
mon työs.

12. Uusi luondo Christuxes, Uudesa cuultate
subes, Löyty Hengen walo uus, Waan ei jär-
jen secoitus.

13. Ilman Isän † metämist, Ei ole odote
tamist, Osallisucc' Jesuxes, Ei raiwindot
Sielulles.

14. Amen! Ristos loppumat, Cunnia suurt
laucomat, HERRA § minua armahda, Et-
ten Sieluan' cadota.

* Luc. 11: 18. † Joh. 6: 44. § Matth. 15: 22.

